

ELIZA ORZESZKOWA

Zmiłuj się nad nami!

ELIZA ORZESZKOWA

Z MYŚLI WIECZORNICH

Zmiłuj się nad nami!

Jako woda uciekająca — życie nasze,
jako wątle skorupy kruche — łodzie nasze,
jako kwiaty więdnące — serca nasze,
jako ptaki więzione — dusze nasze.

Jako światełka, które we mgłach obłądnych Światła szukają — myśli nasze,
jako rany, które, tęsknością łaknące, wargi ku dosytowi rozwierają — Kochania nasze,
jako trzciny, któremi nad wezbraniem wód biegnących
wichry miotają — wole nasze,
jako gołębie, które pod niebiosami pościg jastrzębi za sobą mają — cnoty nasze.
Tyś, Panie! dla wód w wieczność uciekających — ujściem,
dla żeglarzy z fal na fale spienione rzucanych — przystanią,
dla serc od tęskności we wnętrzu swem omdlałych — winem,
dla skrzydeł od bicia w ściany klatek rozbolałych — nadzieją.

Zmiłuj się nad nami!

Tyś pochodnią — szukającym,
lekarzem tym — co chorzy,
siłą — w sobie zachwianych,
ratunkiem — ściganych.

Zmiłuj się nad nami!

My prochy liche i przed Wielkością Twoją największy z nas — pyłek maleńki, my ślepcy
błądzący i przed Mądrością Twoją najmądrzy z nas krótkowidz jednooki,
my z jadem w żyłach urodzeni i przed Dobrocią Twoją najśladzki z nas — piołun gorzki,
my niedolą na sercach piętnowani i przed Szczęśliwością Twoją najszcześniejszy z nas —
nędzarsz splakany.

Zmiłuj się nad nami!

Tyś Światłem — bez cienia,
Kochaniem — bez cierpienia,
Potęgą — bez zachwiania,
Dobrem — bez skazy.

Zmiłuj się nad nami!

Wielkość Twa, za krańce stworzonych wszechprzestrzeni — sięga,
Mądrość Twa, zmazy do stóp Twych kornie przypadające — przekreśla,
Dobroć Twa serca, błagalnie rany swe Tobie ukazujące — ukaja,
Litość Twa, nad brzemiona swe po drogach twardych niosącymi — pochylona.

Zmiłuj się nad nami!

Idziemy, idziemy ku Tobie po falach wód w wieczność biegnących — chwiejący się i nie-
dowidzący,
płyniemy; płyniemy ku Tobie na łodziach wątych, kruchych — błądzący i powracający,
wołamy, wołamy ku Tobie z serc zranionych i skrzydeł zmęczonych — łzy i krew ronią-
cy,
lecimy, lecimy ku Tobie przed wichrami złymi i pościgami jastrzębimi — strwożeni
i uciekający.

Zmiłuj się nad nami!

Ten utwór nie jest objęty majątkowym prawem autorskim i znajduje się w domenie publicznej, co oznacza że możesz go swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać. Jeśli utwór opatrzony jest dodatkowymi materiałami (przypisy, motywy literackie etc.), które podlegają prawu autorskiemu, to te dodatkowe materiały udostępnione są na licencji Creative Commons Uznanie Autorstwa – Na Tych Samych Warunkach 3.0 PL.

Źródło: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/zmiluj-sie-nad-nami/>

Tekst opracowany na podstawie: Eliza Orzeszkowa, Ostatnie nowele, nakład Gebethnera i Wolffa, Warszawa.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) na podstawie tekstu dostępnego w serwisie Wikiźródła (<http://pl.wikisource.org>). Redakcję techniczną wykonała Paulina Choromańska, natomiast korektę utworu ze źródłem wikiskrybowie w ramach projektu Wikiźródła.

Okładka na podstawie: Loz (L. B. Tettenborn), CC BY-SA 3.0

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Nowoczesna Polska, KRS 0000070056.

Pomóż uwolnić konkretną książkę, wspierając **zbiórkę na stronie wolnelektury.pl**.

Przekaż darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.